

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/205/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010272
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2013:3612010272.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci proti obžalovanému T. U., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2013, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

T. U., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom K. XXX, súkromný podnikateľ, rozvedený,

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna T. U., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 6C/131/2010 zo dňa 10.02.2011, právoplatného dňa 01.03.2011, bol s účinnosťou od 01.03.2011 zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky N. U., tejto povinnosti sa v Ostraticiach a všade tam, kde sa zdržiaval, v období od 01.03.2011 doposiaľ úmyselne vyhýbal tým, že bol spoločníkom a konateľom v spoločnostiach SB TRADE s.r.o. Nováky, BOLITEX Slovakia s.r.o. Topoľčany, RK Export - Import s.r.o. Ostratice, pričom dňa 11.04.2011 previedol za odplatu obchodný podiel v spoločnosti SB TRADE s.r.o. Nováky a dňa 16.11.2011 previedol za odplatu obchodný podiel v spoločnosti BOLITEX Slovakia s.r.o. Topoľčany vo výške odplaty postačujúcej na plnenie vyživovacej povinnosti za celé obdobie, od 14.10.2011 sa zaevidoval ako živnostník, živnosť doposiaľ nezrušil, spoločnosť RK Export - Import s.r.o. Ostratice podľa daňového priznania vyvíja podnikateľskú činnosť, podľa vlastného vyjadrenia má čistý mesačný príjem vo výške postačujúcej na plnenie vyživovacej povinnosti v plnej výške, čím na výživnom zostal dlhovať matke dieťaťa N. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.03.2011 doposiaľ sumu 360,- €, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. 2T/11/2012 zo dňa 31.01.2012, právoplatným dňa 18.04.2012, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Námestníčka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom podala dňa 06.11.2012 pod č. k. Pv 327/11-32 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na obžalovaného T. U. (ďalej len obžalovaný) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v uvedenej trestnej veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 14.11.2012 pod č. k. 2T/205/2012-265, ktorým uznal obžalovaného vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe. Obžalovaný podal proti predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor. Samosudca z uvedeného dôvodu vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Následne obžalovaný na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaným bola pred začatím hlavného pojednávania dňa 27.02.2013 zaplatená časť dlžnej sumy na výživnom, bolo potrebné vykonať dokazovanie, preto súd vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku neprijal a vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, ako aj z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, a to výsluchom obžalovaného, vypočutím svedkyne - poškodenej N. U., prečítaním listinných dôkazov, najmä rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 6C/131/2010 zo dňa 10.02.2011, trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/11/2012 zo dňa 31.01.2012, správ Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany, správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, ftc. poštovej poukážky zo dňa 27.02.2013, ako aj oboznámením ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2013 uviedol, že na syna T. U. má vyživovaciu povinnosť vo výške 60,- € mesačne. Tiež má vyživovaciu povinnosť a jej na syna G. S., dátum narodenia uviesť nevedel, a to vo výške 50,- € mesačne. Je živnostník, od októbra 2011 v oblasti vodič z povolania. Je naďalej jedným zo spoločníkov spoločnosti RK Export - Import s.r.o. Ostratice, ktorá asi od novembra 2012 nevyvíja podnikateľskú činnosť. Nemal dostatočný príjem na plnenie svojej vyživovacej povinnosti, ak by aj mal, hral automaty, kde míňal peniaze. Nebol nikdy liečený pre hráčsku závislosť. Za žalované obdobie neplatil žiadne výživné, a to aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresným súdom Bánovce nad Bebravou pre prečin zanedbania povinnej výživy voči synovi G. S.. Týchto skutočností si teda bol vedomý, aj to, že vyživovacia povinnosť mu naďalej trvá. Bol konateľom aj v ďalších spoločnostiach uvedených v obžalobe, pričom svoj obchodný podiel v nich predal, nechce však uvádzať načo použil finančné prostriedky z prevodu svojho obchodného podielu. Jeho priemerný čistý mesačný príjem v období od 01.03.2011, a to až doposiaľ je cca 400,- € mesačne. Dňa 27.02.2013 poštou zaplatil oprávnenej N. U. časť dlžnej sumy na výživnom za obdobie od 01.03.2011, a to vo výške 1.200,- €. Nakoľko si je vedomý, že dlh na výživnom sa mu zvyšuje doposiaľ za každý mesiac o 60,- €, je ochotný zaplatiť dlh do rúk oprávnenej v celej výške najneskôr do mesiaca apríl 2013.

Na hlavnom pojednávaní odročenom na deň 29.04.2013 sa obžalovaný nezúčastnil, žiadnym spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť, predvolanie na hlavné pojednávanie na deň 29.04.2013 zobral na vedomie na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2013, pričom bol poučený o možnosti a podmienkach konania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, teda boli splnené všetky zákonné podmienky na prípravu na hlavné pojednávanie a keďže súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť i bez jeho prítomnosti, podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku toto hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného.

Svedkyňa - poškodená N. U. na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2013 uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 6C/131/2010 zo dňa 10.02.2011, s právoplatnosťou od 01.03.2011 bolo ich manželstvo rozvedené a ich syn T. U., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do jej starostlivosti a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu syna sumou 60,- € mesačne k jej rukám, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Vyživovaciu povinnosť si obžalovaný neplnil v období od mesiaca marec 2011. Za žalované obdobie, t.j. od 01.03.2011 až doposiaľ jej bola obžalovaným dňa 27.02.2013 uhradená časť dlžnej sumy vo výške 1.200,- €. Od roku 2010 býva s maloletým dieťaťom, s priateľom a jeho babkou v Pezinku. Bola zamestnaná na dohodu. Dlžné výživné si nevyťahala cestou súdneho exekútora. Obžalovaný sa o dieťa nezaujíma, nekupuje mu žiadne veci.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2013 ďalej uviedla, že od 27.02.2013 jej nebolo obžalovaným uhradené dlžné výživné a od uvedeného dátumu a ani po hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2013 sa s ňou obžalovaný vôbec nekontaktoval. Dlh na výživnom činí 360,- €. Od 27.02.2013 si nevyťahala dlžné výživné cestou súdneho exekútora. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným malol. syn netrpel a netrpí núdzou.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 6C/131/2010-26 zo dňa 10.02.2011, právoplatného dňa 01.03.2011 (na č. I. 28-29 spisu) okrem iného vyplýva, že predmetným rozsudkom bolo manželstvo rodičov malol. T. U., nar. XX.XX.XXXX rozvedené a maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec malol. dieťaťa - T. U. bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60 € mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky Y. U..

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Topolčany (na č. I. 33-38, 298 spisu) súd zistil, že od 01.03.2011 obžalovaný nebol registrovaný v ich informačnom systéme u zamestnávateľa, ani ako SZČO, nepodal žiadosť o poskytnutie dávok v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok, dôchodku a ani ako poberateľ úrazových dávok.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (na č. I. 39-47, 295, 299 spisu) súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávke.

Zo správy Obvodného úradu v Prievidzi, Odboru živnostenského podnikania a z výpisu z obchodného registra (na č. I. 48-62, 67, 296-297 spisu) súd zistil, že v živnostenskom registri je vykonaný zápis podnikateľských subjektov týkajúcich sa obžalovaného. Podľa výpisu zo živnostenského registra je obžalovaný samostatne zárobkovo činnou osobou podnikajúcou pod obchodným menom T. U., s miestom podnikania T. K. XXX, s predmetom podnikania od 14.10.2011 poskytovanie služieb vedenia cudzieho motorového vozidla. Obžalovaný je tiež jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti RK Export-Import s.r.o., so sídlom Ostratice 171, IČO: 45 295 395.

Zo správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske (na č. I. 68-78 spisu) súd zistil, že daňový subjekt T. U. nepodal daňové priznanie k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie 2010 a 2011. Daňový subjekt RK Export-Import s.r.o., Ostratice podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2010 a 2011, pričom vykázal zisk za zdaňovacie obdobie 2010 vo výške 13,97 € a za zdaňovacie obdobie 2011 zisk vo výške 329,64 €.

Z výpisov z obchodného registra (na č. I. 63-66 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol v období od 29.03.2011 do 07.12.2011 zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Nitra ako spoločník a konateľ v spoločnosti BOLITEX Slovakia, s.r.o., IČO: 35 927 712 a v období od 26.05.2009 do 24.05.2011 zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín ako spoločník a konateľ v spoločnosti SB TRADE s.r.o., IČO: 44 759 754.

Z listín z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín týkajúcich sa spoločnosti SB TRADE, s.r.o., Nováky (na č. I. 110-133 spisu) vyplýva, že obžalovaný na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 11.04.2011 previedol ako spoločník a vlastník celý svoj obchodný podiel v spoločnosti SB TRADE, s.r.o., na nadobúdateľa J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., W. XXX/XX a to za dohodnutú kúpnu sumu 1.500,- €, ktorú sa nadobúdateľ zaviazal zaplatiť pri podpise uvedenej zmluvy.

Z listín z Obchodného registra Okresného súdu Nitra týkajúcich sa spoločnosti BOLITEX Slovakia, s.r.o., Topoľčany (na č. I. 134-230) spisu vyplýva, že obžalovaný na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 16.11.2011 previedol ako spoločník a vlastník celý svoj obchodný podiel v spoločnosti BOLITEX Slovakia, s.r.o., na nadobúdateľa P. Y., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., S. XXX/XXX a to za dohodnutú cenu 165.970,- €, ktorú sa nadobúdateľ zaviazal zaplatiť prevodcovi pred podpisom uvedenej zmluvy.

Z oznámenia OR PZ Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske (na č. I. 79-86 spisu) súd zistil, že obžalovaný je od 18.09.1985 držiteľom a vlastníkom motorového vozidla Škoda 120 L, ev. č. PE XXXAC, na ktoré sú exekútorské blokácie.

Z oznámenia Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. (na č. I. 87-108 spisu) vyplýva, že obžalovaný nemá a nemal v centrálnom depozitári zriadený účet majiteľa cenných papierov v evidencii podľa zákona, neregistrujú záložné právo k cenným papierom a nevidujú ani žiadny zabezpečovací prevod cenných papierov.

Z predloženej ftc. poštovej poukážky (v spise na č. I. 284) vyplýva, že obžalovaný uhradil poškodenej N. U. dňa 27.02.2013 sumu 1.200,- €.

Z obsahu ostatného spisového materiálu, najmä trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/11/2012-37 zo dňa 31.01.2012, doručeného obžalovanému dňa 09.04.2012, právoplatného dňa 18.04.2012 vyplýva, že obžalovaný bol predmetným trestným rozkazom odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, t. j. do 18.04.2013.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov a to tak jednotlivo, ako i v súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného za nepochybné preukázanú.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2013 k spáchaniu skutku, kladeného mu za vinu priznal, svoje konanie oľutoval.

Vina obžalovaného bola v celom rozsahu preukázaná aj svedeckou výpoveďou svedkyne - poškodenej N. U. - matky mal. T. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bolo malol. dieťa zverené do osobnej starostlivosti a ktorá potvrdila, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť na malol. T. určenú rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 6C/131/2010-26 zo dňa 10.02.2011, právoplatným dňa 01.03.2011, sumou 60,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám, v období 01.03.2011 doposiaľ riadne neplní, pričom jej uhradil cestou pošty dňa 27.02.2013 sumu 1.200,- €, ktorú sumu považuje za čiastočnú úradu dlžného výživného. Od 27.02.2013 jej obžalovaný neuhradil žiadnu sumu a ani sa s ňou nekontaktoval. Dlž na výživnom činí 360,- €. Dlžné výživné si nevymáhala cestou súdneho exekútora. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným malol. syn netrpel a netrpí núdzou. Obžalovaný sa o malol. dieťa vôbec nezaujíma, nekupuje mu žiadne veci.

Ďalej bola vina obžalovaného preukázaná aj listinnými dôkazmi, ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci, najmä rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 6C/131/2010-26 zo dňa 10.02.2011, právoplatným dňa 01.03.2011, ktorým bol malol. T. U., nar. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky N. U. a otec malol. dieťaťa - obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60 € mesačne, s účinnosťou od 01.03.2011, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky N. U..

Tiež správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany, Obvodného úradu v Prievidzi, Odboru živnostenského podnikania, Daňového úradu Trenčín, pracovisko Partizánske, zmluvami o prevode obchodného podielu v spoločnosti SB TRADE, s.r.o., Nováky zo dňa 11.04.2011 a v spoločnosti BOLITEX Slovakia, s.r.o., Topoľčany zo dňa 16.11.2011, ako aj ftc. poštovej poukážky zo dňa 27.02.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/11/2012-37 zo dňa 31.01.2012, právoplatným dňa 18.04.2012, z ktorých mal súd za preukázané, že obžalovaný bol už trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/11/2012-37 zo dňa 31.01.2012, doručeným obžalovanému dňa 09.04.2012, právoplatným dňa 18.04.2012, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov, t. j. do 18.04.2013.

Obžalovaný nebol v období od 01.03.2011 doposiaľ evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, ani v registri fyzických osôb ako zamestnanec, nepoberal dávky v nezamestnanosti, dôchodkové dávky, ani dávky úrazového poistenia. Od 14.10.2011

je samostatne zárobkovo činnou osobou podnikajúcou pod obchodným menom P. U., s miestom podnikania T. K. XXX, s predmetom podnikania poskytovanie služieb vedenia cudzieho motorového vozidla. Je tiež jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti RK Export-Import s.r.o., so sídlom Ostratice 171, IČO: 45 295 395. Daňový subjekt RK Export-Import s.r.o., Ostratice podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2010 a 2011, pričom vykázal zisk za zdaňovacie obdobie 2010 vo výške 13,97 € a za zdaňovacie obdobie 2011 zisk vo výške 329,64 €.

Obžalovaný bol v období od 26.05.2009 do 24.05.2011 zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín ako spoločník a konateľ v spoločnosti SB TRADE s.r.o., IČO: 44 759 754, pričom dňa 11.04.2011 na základe zmluvy o prevode obchodného podielu previedol celý svoj obchodný podiel v uvedenej spoločnosti na inú osobu, za dohodnutú cenu 1.500,- €. V období od 29.03.2011 do 07.12.2011 bol tiež zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Nitra ako spoločník a konateľ v spoločnosti BOLITEX Slovakia, s.r.o., IČO: 35 927 712, pričom aj tento svoj obchodný podiel dňa 16.11.2011 previedol na inú osobu na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, za dohodnutú cenu 165.970,- €.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku, pričom súd pri vyčíslení dlhu obžalovaného v celkovej sume 360,- € na výživnom na malol. T. U. za obdobie od 01.03.2011 doposiaľ, prihladol na úhradu časti dlžného výživného obžalovaným dňa 27.02.2013 v sume 1.200,- €.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba najmenej tri mesiace v období dvoch rokov a to v období od 01.03.2011 doposiaľ, sa v Ostraticiach a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne vyhýbal tým, že bol spoločníkom a konateľom v spoločnostiach SB TRADE s.r.o. Nováky, BOLITEX Slovakia s.r.o. Topoľčany, RK Export - Import s.r.o. Ostratice, pričom dňa 11.04.2011 previedol za odplatu obchodný podiel v spoločnosti SB TRADE s.r.o. Nováky a dňa 16.11.2011 previedol za odplatu obchodný podiel v spoločnosti BOLITEX Slovakia s.r.o. Topoľčany vo výške odplaty postačujúcej na plnenie výživovacej povinnosti za celé obdobie, od 14.10.2011 sa zaevidoval ako živnostník, živnosť doposiaľ nezrušil, spoločnosť RK Export - Import s.r.o. Ostratice podľa daňového priznania vyvíja podnikateľskú činnosť, podľa vlastného vyjadrenia má čistý mesačný príjem vo výške postačujúcej na plnenie výživovacej povinnosti v plnej výške, čím zostal na výživnom za uvedené obdobie dlhovať N. U. za obdobie od 01.03.2011 doposiaľ sumu 360,- €, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/11/2012 zo dňa 31.01.2012, právoplatným dňa 18.04.2012, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona.

Pri hodnotení osoby páchatela súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný a to už vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. 2T/11/2012 zo dňa 31.01.2012, doručeným obžalovanému dňa 09.04.2012, právoplatným dňa 18.04.2012, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol od 01.01.2010 doposiaľ 5 krát postihnutý za priestupok a to spravidla pre porušenie pravidiel cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému je na prospech poľahčujúca okolnosť uvedená v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zákona a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. V jeho neprospech nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť uvedená v ustanovení § 37 Tr. zákona. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, dospel súd k záveru, že na prevýchovu a nápravu obžalovaného je potrebné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody z hľadiska individuálnej prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, pričom k rozhodnutiu súdu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody prispela aj tá skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnakú trestnú činnosť, hoci vedel, že počas plynutia skúšobnej doby je povinný žiť životom riadneho občana a nesmie sa dopustiť žiadneho protiprávneho konania. Súd preto podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona (pôvodná trestná sadzba 1 rok až 5 rokov) s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona (t. j. znížená horná hranica trestnej sadzby a to z 5-tich rokov na 3 roky a 8 mesiacov), § 36 písm. l/ Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd ma za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatela, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)